

denne, de kunne saa tillalde de interesserede og høre deres Mening. Kommissionens Medlemmer maa helst være saa uafhængige som muligt. Naar det drejer sig om hele det store Toldbestyttelsesspørgsmaal, ere vi andre fuldt saa stærkt interesserede i at komme til en upartist Afgørelse som de Herrer, der sidde som Chefer for den store toldbestyttede Industri.

Ordføreren (Røedt): Jeg finder mig atter nødsaget til at inoedegaa det ærede Medlem for Horsens (Wulff). Toldloven angaar ej alene Industrien men hele Samfundet. Den bestyttede Industri opkræver Toldafgifter og repræsenterer sine egne Interesser under Drøftelsen af Toldloven. Men Lovgivningsmagten har andre Hensyn at tage. Vi repræsenterer alle Samfundsklasser, og Særinteresserne maa for os nødvendigvis komme i anden Række. Fabrikterne have ikke det afgørende Ord at sige i denne Sag.

Det øvrige Samfund vil ikke længere finde sig i at svare Toldafgifter til Industrien i lige saa stor Udstrækning som hidtil. Det er ganske simpelt den Sagen.

Det ærede Medlem talte paany om, at Handelsstraktaterne ikke vare noget Bevis for, at man gik i Retning af Frihandel, men jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem da vil kalde det, naar man gaar fra høje Toldafgifter til lave i hver eneste Handelsstraktat. Jeg mener, at man med denne Kendsgerning for Øje er fuldt berettiget til at sige, at Handelsstraktatbevægelsen gaar i Retning af Frihandel. Naar man for øvrigt sammenligner Danmark med Tyskland, Rusland og andre store Lande, bør man virkelig ikke glemme, at vort Land er saa lille, at Toldafgifter af samme Højde her og der kunne have en aldeles forskellig Virkning. I vort lille Land med sine 2 Mill. Indvaanere kunne vi paa saa godt som hvert Produktionsomraade danne Ringe og Karteller, og udnytte Tolden til sidste Hvid, og vi have ikke saa Eksempler paa, at det er Tilfældet. Derfor mener jeg, at naar vi reformere vor bestaaende Toldlov paa en saa moderat Maade, som vi i det foreliggende Forslag have gjort ved at nedsætte Toldbestyttelsen saa lempeligt, at Industriens egne Repræsentanter i deres Blade erklære, at Bestyttelsen er nedsat saa lidt, at Nedsættelsen ikke kan komme Forbrugerne til Gavn, saa er der vistnok ingen Anledning til fra den Side at beklage sig over, hvad der er sket. Naar vi saa i øvrigt ville tale om Danmarks Forhold til andre Lande og det Eksempel, vi bør hente andre Steder fra, skulle vi saa ikke være enige om den Kendsgerning, at vort

Hovedmarked er England. Hvis vi ville følge noget fremmed Eksempel til Gavn for vort lille Land paa Toldspørgsmaalets Omraade, gøre vi dog vist bedst i at tage Eksemplet fra det Land, med hvilket vi gøre vor Hovedforretning. Dette har særlig Betydning paa det nuværende Tidspunkt, da det lader til, at Chancerne for vor Eksportforretning blive mindre og mindre i alle andre Lande. Jeg mener, at det vilde være heldigt netop nu under disse Forhold at benytte Lejligheden til at vise det eneste Land, der toldfrit modtager vore Produkter, at ogsaa vi ere hensynsfulde i vort Forhold til dette Land.

Wulff: Hvorvidt det er behageligere at saa Huden trukket af Kroppen paa en lempelig Maade end paa en brat, ved jeg ikke, derom skal jeg ikke indlade mig paa en Diskussion med den ærede Ordfører; jeg har ikke prøvet det selv. Men naar den ærede Ordfører her taler om det engelske Eksempel, vil jeg svare derpaa med nogle ganske korte Bemærkninger. For det første da dette: Det er jo slet ikke muligt for os med vor nuværende Toldforsatning paa Toldlovens Omraade at vise England en eneste Behagelighed, som ikke kommer alle dets Konkurrenter til gode, og det Land, vi indføre vore fleste Industrivarer fra, er dog vist ikke England. Vi kunne ikke gøre et eneste Skridt for England alene, efter som vore Traktater forpligte os til at give alle andre Lande det samme, som vi forære England. Vilde vi gøre noget særligt for England, bliver Følgen, at vi maa staa ind paa det System først at optage alle vore Handelsstraktater. Det var ogsaa Traktaterne, den ærede Ordfører talte om før; angaaende disses rette Forstaaelse vil jeg henvise det ærede Medlem til England. Hvis den ærede Ordfører vil læse igennem en meget bekendt Tale af den nuværende engelske Premierminister, vil han se, at Ministeren deri foreslog England at gaa over fra Frihandel til at lægge Toldafgifter paa sine Varer for derved at have et Middel til at kunne slutte Handelsstraktater med andre Nationer, idet man da ved at nedsætte Toldafgifterne kunde tilkøbe sig Fordele hos andre Nationer. Hvis England gaar i den Retning, og den ærede Ordfører finder, det er Frihandel, nu vel, saa ere vi, som jeg sagde før, Frihandelsvenner begge to.

Ordføreren (Røedt): Det ærede Medlem for Horsens kom igen ind paa engelske Forhold, men jeg synes, han er højt uheldig, hver Gang han omtaler England. I England staar der en konservativ Regering med